

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โรงพยาบาลเสนางคนิคม กลุ่มงานบริหารทั่วไป โทร. ๐๔๕-๕๑๑-๐๐๘
 ที่ อจ. ๐๑๓๒.๓๐๑/๓๑๕ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๐
 เรื่อง ขออนุมัติเผยแพร่เอกสารข่าวสารข่าววินัยและคุณธรรม

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเสนางคนิคม

ด้วยกลุ่มงานบริหารทั่วไป มีความประสงค์ขออนุมัตินำเอกสารข่าวสารข่าววินัยและคุณธรรม
 เผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลเสนางคนิคมทราบ เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย
 โดยขออนุมัตินำเอกสารเผยแพร่ ดังนี้

๑. เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของโรงพยาบาลเสนางคนิคม www.sananghospital.com
๒. เผยแพร่ทางบอร์ดประชาสัมพันธ์
๓. เผยแพร่ทางเอกสารให้กลุ่มงานต่างๆ
๔. เผยแพร่ในการประชุมคณะกรรมการบริหารโรงพยาบาลเสนางคนิคม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

(นางจรุญศรี กิณริวงศ์)
 เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
 หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทั่วไป

(นายปณนธร เลิศเอกธรรม)
 นายแพทย์ปฏิบัติการ ปฏิบัติราชการในหน้าที่
 ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเสนางคนิคม

- กลุ่มงานบริหารทั่วไป
 - IPD

- อรุณ
 - กลุ่มงานทันตกรรม
 - 1๐๐๕
 - 1๑๑๕
 - ๑๑๑๕
 - ๑๑๑๕
 - ๑๑๑๕

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๕ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ _____

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ค่าห้องพิเศษ

นางสาวลัดดา เป็นพยาบาลแม่บ้านประจำตึก และได้รับมอบหมายจากหัวหน้าตึกให้เก็บเงินค่าห้องพิเศษจากผู้ป่วย นางสาวลัดดา ได้รับเงินค่าห้องพิเศษจากผู้ป่วยจำนวนหลายรายในระยะเวลาปีเศษ รวมเป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อนางสาวลัดดา สรุปรวบรวมเป็นบัญชีผู้ป่วยในและค่าใช้จ่ายแล้ว กลับไม่นำเวชระเบียนผู้ป่วยในและเงินจำนวนดังกล่าวส่งให้แก่ศูนย์จำหน่ายผู้ป่วยและเจ้าหน้าที่การเงิน เพื่อออกใบเสร็จรับเงินแต่ได้ยกยอกเงินนำไปใช้จ่าย

ในครอบครัว ต่อมาเมื่อมีการตรวจสอบ นางสาวลัดดาได้คืนเงินให้แก่ทางราชการครบถ้วนแล้ว

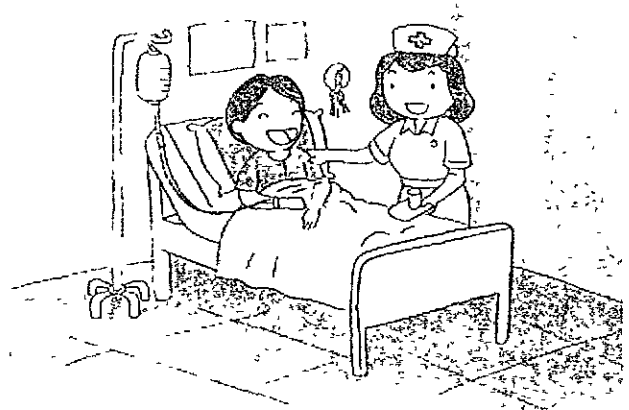
พฤติการณ์ของนางสาวลัดดา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตาม มาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

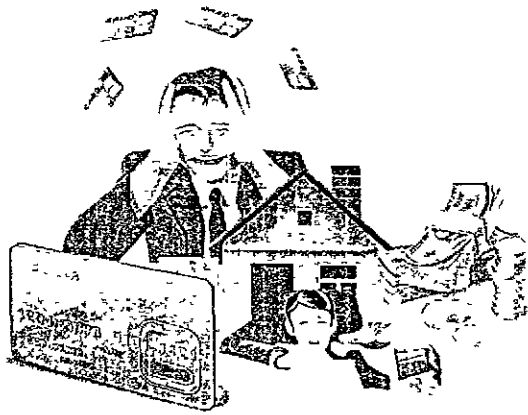
ไปไม่กลับ

นางลัมจิ้น ข้าราชการ ได้ขาดราชการตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

โดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย และเมื่อประมาณต้นเดือนมีนาคม ๒๕๕๖ นางลัมจิ้น ได้ส่งใบลาออกจากราชการฉบับลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ ร. ผู้ว่าฯ ประสงค์ขอลาออกจาก

ราชการตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เพื่อไปประกอบอาชีพส่วนตัว โดยส่งทางไปรษณีย์ ไปให้กับหัวหน้าคนเดิมของตนและได้มีการฝากใบลาออกดังกล่าวกับเจ้าหน้าที่ส่งต่อๆกัน ไปให้กับงานการเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานและลงรับหนังสือขอลาออกไว้เมื่อวันที่ ๗

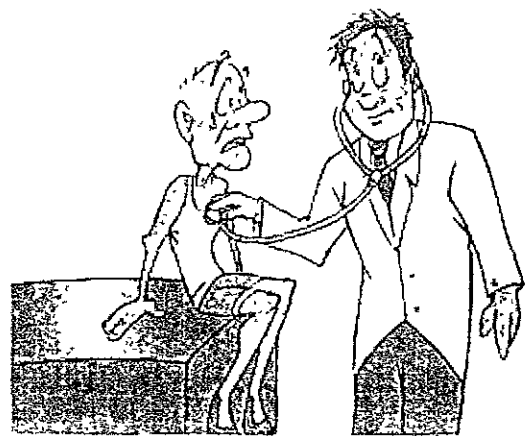
มีนาคม ๒๕๕๖ โดยในระหว่างนั้นนางส้มจีน ไม่ได้อยู่ปฏิบัติงานแต่อย่างใด หน่วยงานได้ ส่งใบลาออกจากราชการไปให้ผู้ว่าราชการ จังหวัดพิจารณา แต่ไม่ได้รับอนุญาต ให้ลาออกจากราชการ เนื่องจากเป็นการ ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชา หลังวันที่ขอออกจากราชการซึ่งไม่ถูกต้อง

ตามระเบียบ ก.พ ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.๒๕๕๑ และพบว่านางส้มจีน มีหนี้สินกับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานและหนี้ในระบบจำนวนมาก

พฤติการณ์ของนางส้มจีน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผล อันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

โรครุมเร้า

นายสมชาย ข้าราชการได้ขาดราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ รวมจำนวน ๒๑ วัน และ กลับมาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นมา แต่ไม่ได้ยื่นใบลาเพื่อขออนุญาตลาป่วยหลังจากแต่อย่างใด ทั้งนี้ นายสมชาย ให้เหตุผลที่ตนไม่มาปฏิบัติราชการ ดังกล่าวเนื่องจากมีโรคประจำตัวคือ โรคเบาหวาน และโรคไขมันในเลือดสูง ทำให้มีอาการ อ่อนเพลียบ่อยครั้งและมีปัญหาหนี้สินโดยเจ้าหนี้ข่มขู่ว่าจะมาตามทวงหนี้ที่หน่วยงานจึงทำให้เกิดความหวาดระแวง และบางครั้งถูกข่มขู่ว่าจะมาทำร้ายจึงไม่กล้าไปทำงาน

พฤติกรรมของนายสมชาย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑

ลงโทษปลดออกจากราชการ

เพราะหงุดหงิด

นายยิ่งยศ ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ติดต่อกันจำนวนหลายครั้ง รวม ๑๑ วัน และมี
หลายครั้งที่มาทำงานแต่ไม่ลงชื่อปฏิบัติงาน
และมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นคนโมโห
ง่าย อารมณ์หงุดหงิด แปรปรวนง่าย ไม่สุภาพ
เรียบร้อย แสดงกริยาที่ไม่เหมาะสมต่อหน้า

คนใช้ และไม่มีจิตใจในการให้บริการแก่ผู้มารับบริการโดยไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติงาน
กล่าวคือ ในวันที่มีคนใช้มากก็ไม่ช่วยเจ้าหน้าที่คนอื่นดูแลคนใช้ มักเกี่ยงงานให้คนอื่นทำ
และไม่มีความตั้งใจที่จะช่วยงานคนอื่น

พฤติกรรมของนายยิ่งยศ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
ฐานไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่าง
ข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติงาน ตาม
มาตรา ๘๒(๒) (๕) (๗) และมาตรา ๘๕ แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวนร้อยละ ๒ ของ
เงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๒ เดือน

ลูกสาว

นางสาวสมหญิง ข้าราชการ ได้บุกรุกเข้าไป
ในบ้านพักของนางสาวไถ่ และทำร้ายร่างกายนางสาวไถ่
โดยจุดกระชากลากตัว ใช้มือตบตี ใช้เท้ากระทืบ และใช้
ไม้ท่อนสำหรับวางทับหนังสือทុบัติที่บริเวณศีรษะและร่างกายจำนวนหลายครั้ง พร้อมกับใช้เท้า
เหยียบหน้า ทำให้นางสาวไถ่ ได้รับบาดเจ็บที่บริเวณใบหน้าและศีรษะ โดยมีแผลฉีกขาดและ

ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งไม่เลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีขาดราชการ จำนวน ๔ วันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ซึ่งไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การเลื่อนชั้นเงินเดือน ผู้ฟ้องคดีจึงนำเรื่องนี้ไปฟ้องต่อศาลปกครอง

ศาลปกครองสูงสุด มีความเห็นว่า แม้การลาพักผ่อนจะถือเป็นสิทธิของข้าราชการที่จะลาพักผ่อนได้ แต่มีได้หมายความว่าผู้ลามีสิทธิที่จะลาพักผ่อนเมื่อใดก็ได้หรือลาจำนวนกี่วันตามที่มีสิทธิเหลืออยู่ได้ตามใจชอบโดยไม่ต้องคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นแก่ทางราชการและผู้บังคับบัญชาไม่สามารถยับยั้งได้ ระเบียบฯจึงกำหนดให้ผู้ลาต้องเสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาและจะต้องอยู่รอให้ผู้มีอำนาจได้พิจารณาก่อน จะหยุดราชการไปทันทีไม่ได้

เมื่อผู้มีอำนาจได้พิจารณาและสั่งอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้ การลาพักผ่อนของข้าราชการจึงเป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจที่จะพิจารณาว่าการลาในช่วงเวลาดังกล่าวมีผลกระทบต่องานราชการหรือไม่ หากเห็นว่ามีความจำเป็นหรือเร่งด่วนที่จะต้องให้ผู้ลาอยู่ปฏิบัติราชการหรือถ้าอนุญาตให้ลา อาจเกิดความเสียหายต่อทางราชการ จะพิจารณาสั่งไม่อนุญาตให้ลาก็ได้ การที่ผู้ฟ้องคดียื่นใบลาพักผ่อนโดยไม่อยู่รอฟังผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตว่าอนุญาตให้ลาตามคำขอหรือไม่ จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒๖ ของระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการพ ศ ๒๕๓๕ และเมื่อหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลได้โทรศัพท์แจ้งให้สามีของผู้ฟ้องคดีทราบแล้วว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาต ผู้ฟ้องคดีควรจะกลับมาปฏิบัติราชการแต่กลับหยุดราชการตามที่ได้ยื่นใบลาไว้จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีขาดราชการ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีลาพักผ่อนในช่วงวันดังกล่าวเป็นการออกคำสั่งโดยมีเหตุผลและคำนึงถึงประโยชน์ของราชการและไม่ปรากฏว่าได้กระทำไปโดยมีอคติโกรธเคืองหรือกลั่นแกล้งแต่อย่างใด จึงเป็นการใช้ดุลพินิจออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น จึงเป็นการขาดราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(จากบทความ เรื่อง “ลาพักผ่อน” โดยไม่ได้รับอนุญาต .. ขาดราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร
เขียนโดย นางสาว นิตา บุญยรัตน์ พนักงานคดีปกครองชำนาญการ)

ผู้รวบรวม นายเสมอ กานท์กิติ นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
 นายสุจินต์ สิริอภัย นิติกรชำนาญการ
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
 สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

เงินหลวงคนหลวง

นายสัญญาชัย ข้าราชการ มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการเงินและบัญชีของสถานีอนามัย และมีอำนาจลงนามเบิกถอนเงินหรือส่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคาร นายสัญญาชัย

ได้ถอนเงินจากธนาคาร จำนวนหลายครั้ง เป็นเงินรวม ๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยนำไปจ่ายเป็นค่าจ้างลูกจ้าง ค่าตอบแทน ค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุสำนักงาน และค่าใช้จ่ายโครงการต่างๆ และได้นำไปใช้ในเรื่องส่วนตัวจำนวน ๑๙๐,๐๐๐ บาท คือ นำเงินไปช่วยเหลือบุตรที่ประสบอุบัติเหตุรถชนกัน

ซึ่งบุตรเป็นฝ่ายผิดจะต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่คู่กรณี

พฤติการณ์ของนายสัญญาชัย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

หนี้สินพัน

นางสมศรี ข้าราชการ ไม่มาปฏิบัติ

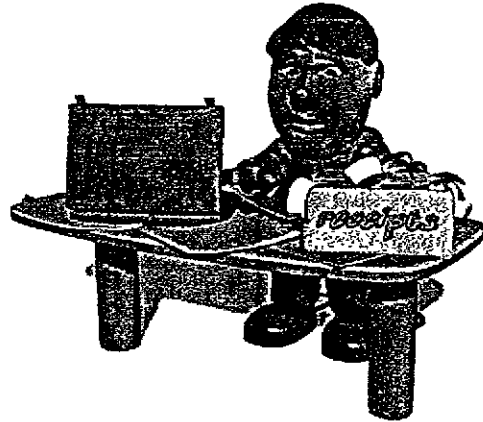
หน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย เนื่องจากมีปัญหาเรื่องหนี้สินทั้งหนี้ในระบบและหนี้นอกระบบมากมายโดยหนี้สินนอกระบบนางสมศรี ต้องจ่ายให้เจ้าหนี้วันละ ๖,๐๐๐ บาท ส่วนหนี้ในระบบเป็นหนี้สหกรณ์หนี้ธนาคารกรุงไทย และหนี้ธนาคารออมสิน รวมประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

พฤติการณ์ของนางสมศรี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เข้าๆออกๆ

นายสมชาย ข้าราชการ มีหน้าที่ รับผิดชอบด้านการเงินและบัญชีของสถานีอนามัย และมีอำนาจลงนามเบิกถอนเงินหรือสั่งจ่ายเงิน จากบัญชีเงินฝากธนาคาร นายสมชาย ได้ถอนเงิน จากธนาคาร จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท ต่อมาได้นำ เงินสดจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท ฝากกลับเข้าบัญชี และในวันเดียวกันก็ถอนเงินออกจากบัญชีอีกครั้งหนึ่งจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท หลังจากนั้น ๑๐ วัน ก็นำเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ไปฝากเข้าบัญชีดังกล่าว ซึ่งการเบิกถอนเงินทั้ง ๒ ครั้ง ไม่ปรากฏหลักฐานการจ่ายชำระหนี้เพื่อซื้อคอมพิวเตอร์ชนิดพกพา (Notebook) ของทาง ราชการตามที่นายสมชาย ชี้แจงหรือกล่าวอ้างแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายสมชาย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออก จากราชการ

ไปหลายวัน

นางสมหญิง ข้าราชการ ไม่มาปฏิบัติ ราชการทั้งที่ติดต่อกันและไม่ติดต่อกัน จำนวน ๒ ครั้ง รวมเป็นเวลา ๑๒ วัน โดย อ้างเหตุผลว่าไปช่วยจัดงานศพของญาติ และมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกับสามี

พฤติการณ์ของนางสมหญิง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน ละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือน จำนวนร้อยละ ๒

เกือบออก

นายแมว ข้าราชการ ถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษา ว่านายแมวมีความผิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ให้จำคุก ๘ เดือน ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท ลดโทษให้ตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๔ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี และคุมความประพฤติ ๑ ปี โดยต้องรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๔ ครั้ง ทำงานบริการสังคม ๑๒ ชั่วโมง และพักใช้ใบอนุญาตขับรถยนต์ ๖ เดือน หลังจากศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษาแล้ว นายแมวได้ขอเข้ารับการบำบัดรักษาเพื่อเลิกยาเสพติดที่โรงพยาบาลจิตเวชและแพทย์ผู้รักษาให้การ

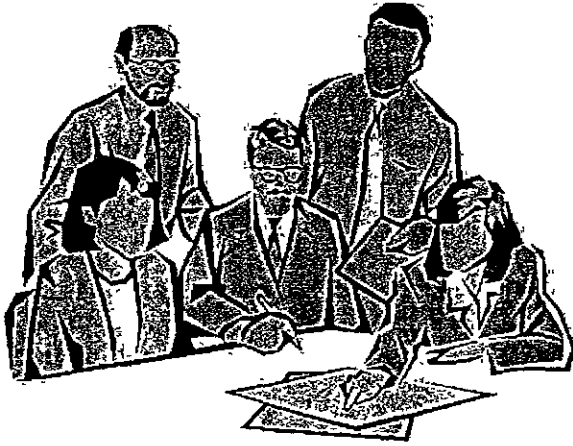
รับรองว่านายแมว เลิกยาเสพติดได้แล้ว และมีความตั้งใจที่จะไม่กลับไปเสพยาเสพติดซ้ำอีก จึงถือได้ว่านายแมว เป็นผู้ป่วยที่ได้รับการบำบัดและฟื้นฟูสภาพจากการใช้ยาเสพติดแล้ว ซึ่งกรณีดังกล่าวมีมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๓๘ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับ เรื่องการให้โอกาสผู้ติดเชื่อเฮดส์ คนพิการ และ ผู้เสพยาเสพติดซึ่งฟื้นฟูสภาพจากการใช้ยาเสพติดเข้าทำงานหรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐโดยมิให้อ้างเหตุดังกล่าวเป็นการลิดรอนสิทธิในการส่งลงโทษให้ออกจากราชการ

พฤติการณ์ของนายแมว ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๖๖ เงินเดือน จำนวน ร้อยละ ๒

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ ๗/๒๕๕๗ นาย ก.ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
อุบลราชธานีตัดเงินเดือนจำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน กรณีเป็นประธานกรรมการตรวจ

การจ้างและกรรมการตรวจรับพัสดุโครงการ
ก่อสร้างสะพานทางเดินเท้าคอนกรีตและ
โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก
แต่ไม่ได้ออกไปตรวจสอบความถูกต้องของ
โครงการก่อสร้างตามแบบแปลนที่กำหนด
จำนวน ๔โครงการซึ่งประธานกรรมการบริหาร
องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีคำสั่ง
ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ ลงโทษ
ตัดเงินเดือนจำนวนร้อยละ ๕เป็นเวลา ๓ เดือน

ต่อมาได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ลงโทษไล่นาย ก.
ออกจากราชการ ตามการชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ซึ่งคณะกรรมการ
ป.ป.ช.ได้รับเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนนาย ก.ในกรณีเดียวกัน

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ และ
มาตรา ๙๓ ไม่ได้มีผลเป็นการยกเลิกหรือยกเว้น
ผลบังคับของหลักกฎหมายทั่วไปที่ห้ามมิให้ลงโทษ
บุคคลใดบุคคลหนึ่งมากกว่าหนึ่งครั้งสำหรับความผิดที่
บุคคลนั้นได้กระทำเพียงครั้งเดียว และมาตรา ๒๙
วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ห้ามมิให้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ
ของบุคคลเกินความจำเป็นแก่การรักษาไว้ซึ่งประโยชน์
สาธารณะที่กฎหมายฉบับที่ให้อำนาจจำกัดสิทธิหรือ
เสรีภาพนั้นมุ่งหมายจะให้ความคุ้มครองแต่อย่างใด

จึงปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวได้ โดย คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด
องค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ โดยให้การเพิกถอนมีผลย้อนหลัง

ไปถึงวันออกคำสั่งตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองโดยเจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ หมวด ๒ คำสั่งทางปกครอง ส่วนที่ ๖ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง เสียก่อน เมื่อยังมีได้ดำเนินการเพิกถอนคำสั่งลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ กรณีจึงมีอาจลบล้างข้อเท็จจริงที่ว่าคำสั่งไล่นาย ก. ออกจากราชการ นั้นเป็นคำสั่งที่ลงโทษซ้ำอีกครั้งหนึ่งสำหรับการกระทำความผิดทางวินัยเรื่องเดียวกัน และเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วย

หลักกฎหมายทั่วไปและบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าวข้างต้นดังนั้น คำสั่งลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออก ดังกล่าว

สรุป ผู้ที่มีอำนาจในการพิจารณาความผิดและกำหนดโทษจะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนว่าความผิดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้กระทำลงนั้น ได้มีการลงโทษในความผิดนั้นมาแล้วหรือไม่ หากมีก็ต้องดำเนินการเพิกถอนคำสั่งโดยให้มีผลย้อนหลังไปในวันที่ออกคำสั่งนั้นเสียก่อน มิฉะนั้นจะมีผลทำให้คำสั่งลงโทษครั้งหลังไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(จากบทความ คดีจากศาลปกครอง เรื่อง “ลงโทษทางวินัยซ้ำในมูลความผิดเดียว” เขียนโดย จิตภา มุสิกชนเสฏฐ์)

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
 นายสุจินต์ สิริอภัย นิติกรชำนาญการ
 จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
 สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข